

Протокол

№

гр. София, 21.11.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 57
състав, в публично заседание на 21.11.2019 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Теодора Георгиева

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5624** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 9:39 часа се явиха:

Ищецът – Н. П. Р.: редовно призован, явява се лично воден от органите на Главна дирекция „Охрана“.

Представява се от служебно назначения с Определение на съда в закрито заседание на 26.09.2019 г. процесуален представител адвокат А. П..

Адвокат П.: Представям копие на уведомителното писмо от САК, с което съм определен за осъществяване на правна помощ на ищеца.

Ответникът - Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ (ГДИН): уведомен по реда на чл. 138, ал. 2 от АПК, представлява се от юрисконсулт Д. М., с пълномощно по делото.

Софийска градска прокуратура: уведомена от предходното съдебно заседание, не изпраща прокурор за участие в производството по делото.

В 9:50 часа в съдебната зала се явява прокурор Милен Ютеров – представител на Софийска градска прокуратура, като производството по делото продължава с негово участие

Страните (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА депозираната искова молба ведно с приложените към нея писмени доказателства.

ДОКЛАДВА депозирано на 13.03.2019 г. писмо от ответника чрез юрисконсулт Д. М., към което е приложен писмен отговор на исковата молба ведно с приложени към него писмени доказателства.

ДОКЛАДВА служебно изисканото от Софийски районен съд и постъпило на 15.03.2019 г. с вх.№ 7958 писмо, с което изпращат в цялост НЧД № 16650 по описа за 2016 година на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 134 състав.

ДОКЛАДВА постъпила на 14.11.2019 г. с вх.№ 34540 молба от ищеца, в която се прави искане за допускане на гласни доказателства чрез разпита на петима свидетели при режим на призоваване, а именно лицата: Е. Д. М., С. А. Д. и К. П. С., тримата с адрес за призоваване: [населено място], [улица] – Затвора - С., П. В. С., с адрес за призоваване: [населено място] дол, област К.,[жк], [улица] - Затвор Б. дол, както и на д-р Е. Н. Р., с адрес за призоваване [населено място],[жк], блок 73А, вход „А“, етаж 1, апартамент 3.

Адвокат П.: Поддържам исковата молба.

Ищецът: В молбата съм описал фактите и обстоятелствата, които ще установявам с разпита на поисканите петима свидетели. Аз съм посочил петима, а съдът ще избере кои да допусне. В самите документи, които са представени от ответника като доказателства, фигурират тези имена. Извадил съм техните имена от дневниците и медицинските бележки. Те са били по това време там, преди мен и след мен. Затова съм ги избрал – защото фигурират в доказателствата. Те продължават да са доживотно осъдени и са в първа група, където съм бил настанен и където се е случила случката. Всички са били в първа група на територията, на която се настаняват карцерите, всичко е на едно. Аз също съм бил настанен в първа група и моята килия също е била срещу карцерите.

Адвокат П.: За да се изясни казаното от подзащитния ми, наистина е добре да се разпитат всички посочени от нас свидетели, тъй като те са били в същия карцер, в който е бил и ищеца, като едни са били преди него, други - след това. Тях ги няма, но тук в момента е налична за разпит Е. Р., която е в залата и сега. Моля да допуснете нейния разпит. Представяме и моля да приемете два броя медицински бележки.

Ищецът: Това са медицински бележки, издадени от Затвора - С. и доказват твърдението, че по време на престоя ми в карцера не съм допускан на допълнително каре, което се дава по медицински причини. Както съм описал в жалбата си, бях допускан само по един час, докато останалите лишени от свобода бяха по два часа. Става дума за периода 2016 година. Бележките са от доктор Т. - началник на медицинския център към Затвора - С..

Адвокат П.: Фактически на базата на тези медицински бележки подзащитният ми е трябвало да бъде извеждан допълнително на каре, но той не е бил извеждан.

Юрисконсулт М.: Оспорвам исковата молба. Няма да представяме нови доказателства. Нямаме доказателствени искания. Възражявам по така поисканите петима свидетели. Считаю, че писмените доказателства са достатъчно обстоятелствени и обемни и не се налага да бъдат разпитвани исканите свидетели. По отношение на допълнителния престой на открито: лишените от свобода имат право на престой на открито не по-малко от един час на ден. Това е тяхното право, което право е спазено. Допълнителният престой не е тяхно право. Той се получава по предложение

на лекар или по предложение инспектор социална дейност, като началникът не е длъжен да се съобрази с направеното предложение, предложението не е обвързано, поради което считам, че тези медицински бележки са неотносими към предмета на делото. Те са издадени от лекар към затвора, но те не са във връзка с право на лишения от свобода, а с предложение за допълнителен престой, с което началникът на Затвора не е обвързан да се съобрази.

Реплика на ищеца: По отношение изказването на юрисконсулт на Затвора - С.: говорим за спазване на закона, на ЗИНЗС преди промените му през 2017 година. Тук говорим за 2016 година. Както юрисконсултът много добре каза, предложение може да се прави и от инспектор социална дейност, но тук не говорим за предложение, това не е предложение, това е предписание на медицинско лице. Изрично е записано в Закона за изпълнение на наказанията и задържане под стража, които са задължителни за началниците на затворите, т.е. няма нищо общо с предложението, както се изказва младши юрисконсултът.

С оглед становището на страните
СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и ПРИЛАГА по делото представените по делото писмени доказателства.

ПРИЕМА и ПРИЛАГА по делото писмените доказателства представени в днешното съдебно заседание от страна на ищеца, а именно два броя медицински бележки издадени на 01.03.2016 година и на 19.12.2016 година от доктор Т..

ДОПУСКА на ищеца като свидетел при режим на довеждане лицето Е. Н. Р., за която КОНСТАТИРА, че се намира в съдебната зала. По искането за допускане на другите свидетели, посочени в молбата от 14.11.2019 г. СЪДЪТ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ след разпита на допуснатия свидетел Р..

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на водения свидетел, като СНЕ неговата самоличност по представената лична карта: Е. Н. Р., 71 годишна, висше образование - лекар, български гражданин, неосъждана, без дела със страните.

Свидетелят Р.: Майка съм на Н. Р..

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетелката Е. Р., че поради близкото родство и на основание чл. 166, ал. 1, т. 2 от ГПК има право да откаже да дава показания.

Свидетелката Р. изрично заяви: Желая да свидетелствам.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетелката Р. за наказателната отговорност, която носи по чл. 290 от НК и същата обеща да даде верни показания и да говори истината.

Разпит на свидетеля Е. Р.: (на въпроси на адвокат П.) Винаги ми е трудно да започна да обяснявам. Две спорещи страни, едната от които лъже генерално. Понеже думата „лъже“ не се използва напоследък в публичното пространство, да кажем така: някой не казва точната истина защото му е застрашено служебното положение. Лятото на 2016 година се връщам от почивка и Н. ми звъни притеснен. Първо е вкаран в карцера; второ: условията в карцера няма да ги коментирам; трето: има тежко заболяване, което е документирано. Въпреки това тежко заболяване, въпреки предписанията на доктора, същите не се спазват. Така е – не се спазват, въпреки

компетентната защита на госпожа защитника тук, не зная как точно се води. Той е притеснен, подал е жалба, жалбата отива в съда и в тридневен срок трябва да се разгледа. Отивам в съда и съдията казва: „Няма такава жалба.“. Отивам втори път, отивам трети път. Разбирате ли? Аз ходя – от „Х. Д.“ до съда, няколко пъти. Това е затормозяващо, затормозяваща екскурзия из улиците на С. за мен. Отвсякъде ми казват: „Няма такава жалба.“. В такива случаи аз попитах съдията. Някой не ми казва истината. Жалбата я няма. Синът ми каза, че е подал даже втора жалба. И втората жалба я няма. Питам: кой укрива така подадената жалба? Защото аз не мога да хвана истината, а я знам! След колко време тази жалба вече се появи в съда, той ще каже. Факт е, че аз се разхождам напред-назад в онази жега, факт е, че той е притеснен, с болки в кръста, факт е, че ... Не знам! Има една приказка, че всяко гущерче мечтае да стане крокодил. А там са деветдесет на сто такива! Там са със самочувствието не на велики надзиратели, на велики прокурори, всички са ... мастер шеф. На никой не може да се докаже обратното. Въпреки писмени доказателства, устни. Аз се чувствам унижена да доказвам, че не съм крокодил! Вярвайте ми! Всеки път е това! Всеки път се вадят юридически изречения, които са непознати за мен и които аз ги тълкувам по един начин. Не съм професионалист. Имам един принцип: всяка жаба да си знае гъола. Моят гъол не е във Вашата сфера, но искам нещата да се казват така, че и аз да ги разбера. А аз съм доктор и претендирам за някакво ниво, което е поне колкото Вашето. А вече за Затвора не искам и да коментирам. И отгоре на всичкото подавам една молба преди време, да му разбера съдебното състояние, или както там се нарича, плащам такса, година и половина, да не казвам и повече, отговор няма. Няма отговор, а като звъня по телефона и питам: „Защо не ми отговаряте?“ - не счели за необходимо. Разбирате ли? Никой нищо не прави! А говорим за велики неща! За електронно и не знам какви си други работи! Дребните нива убиват големите мечти.

Адвокат П.: Имам още един въпрос: пускала ли сте молба към Районния съд?

Свидетелката Р.: Пускала съм молба. Какво става?

Ищецът: Делото е приключило. Аз съм дал копие от молбата, отговорът, която тя е пуснала във връзка с мое запитване.

Свидетелката Р.: Тия мои разходки ме вбесяват. Защо трябва да ходя да проверявам нещо, за което те трябва да ми отговорят? Има регламент в тая държава!

Страните (поотделно): Нямаме повече въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетелката Р. и ѝ върна личната карта, след което я освободи от съдебната зала.

Адвокат П.: Настояваме, ако няма възможност да бъдат разпитани всички поискани от нас свидетели, то поне съдът да избере и разпита двама или трима от тях.

Ищецът: С показанията на свидетелите ще установяваме по-скоро положението в карцера, а не главната точка на делото, което е умишлено забавяне.

Юрисконсулт М.: Възраждам.

С оглед становището на страните съдът намира, че за процесуална икономия, следва да бъдат допуснати сочените от ищеца свидетели, които се намират в Затвора С., а след техния разпит по преценка ще се произнесе по отношение и на искания свидетел П. В. С..

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПУСКА на ищеца трима свидетели при режим на призоваване в следващото съдебно заседание, а именно: Е. Д. М., С. А. Д. и К. П. С., тримата с адрес за призоваване: [населено място], [улица] – Затвора – С..

ОТЛАГА произнасянето по допускане на П. В. С., в качеството му на свидетел, след разпита на вече допуснатите свидетели.

Адвокат П.: Няма да сочим други доказателства. Нямаме други доказателствени искания.

Ищецът: Нямам други искания. Всичко е изпратено. Само по документите, имам едно питане: в това, което ми е изпратено от съда е написано, че има докладна записка от юрисконсулт М., а докладната записка е от Д. Г.. Или самата докладна записка е записана погрешно. Съдът ми е изпратил почти всичко, което е получил от ответника.

Юрисконсулт М.: Може би е техническа грешка. Няма да сочим други доказателства. Нямаме други доказателствени искания.

Прокурор Ю.: Нямам искания по доказателствата.

За събиране на допуснатите доказателства,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА ДЕЛОТО И ГО НАСРОЧВА за 23.01.2020 година от 11:00 часа, за която дата и час страните и Софийска градска прокуратура са уведомени от днес.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ изрично ищеца.

ДА СЕ ПРИЗОВАТ допуснатите свидетели Е. М., С. Д. и К. С..

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 9:54 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: